

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 778: Phải Nên Phát Tâm Y Theo Kinh Mà Thực Hành

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 066)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Phải nên phát tâm y theo Kinh mà thực hành. Khi phát tâm này, chính là gánh vác đạo Vô thượng Bồ-đề của Như Lai. Vì những điều được nói trong Kinh, chính là tâm yếu để thành Phật vậy. 】

Chỗ này là răn nhắc khuyên bảo chúng ta, phải nên phát tâm y theo Kinh mà thực hành, chân thật mà làm, không làm thì chẳng có tác dụng gì. Làm được một phần thì được một phần thọ dụng, làm được mười phần thì được mười phần thọ dụng; hoàn toàn cốt ở chỗ thấu rõ kinh nghĩa, ý nghĩa của Kinh không thể không thấu rõ. Nói lời thành thật, chúng ta nghe một biến thì có thể thấu rõ được không? Không thể. Một biến nghe xong thì dường như là đã thấu rõ, nhưng kỳ thực chưa thấu triệt. Chỉ hiểu được một cách đại khái, chỉ thấu rõ ở bề mặt, không thể tiến vào sâu, cũng tức là chúng ta nói: chưa đủ thâm nhập.

Phải làm thế nào mới có thể thâm nhập? Phải nghe nhiều. Nghe lặp đi lặp lại hết biến này đến biến khác. Điều này ở trong quá khứ là chuyện không thể nào, quá khứ chúng ta nghe Pháp sư giảng kinh, nghe một biến rồi bảo: “*Thưa Pháp sư, biến này con nghe chưa rõ, ngài giảng lại cho con một biến nữa nhé*”, chuyện đó không thể nào có được, làm gì có cái đạo lý đó!. Huống hồ bộ Kinh này phải giảng đến mấy trăm giờ đồng hồ, căn bản là chuyện không thể xảy ra. Hiện tại thì phương tiện rồi, có băng ghi âm, có băng ghi hình, cổ nhân đâu nằm mộng cũng không thể nghĩ tới. Người hiện đại có phước, một bộ Kinh họ có thể nghe lặp lại một trăm biến, hai trăm biến, họ cũng có thể làm được. Quả nhiên chịu “*một môn thâm nhập*”, một bề lặp lại, thì quý vị mới thật sự có thể thể hội được, mới thực sự tường minh ý nghĩa này. Cho nên nhất định phải lặp đi lặp lại mà nghe. Kinh cũng phải lặp đi lặp lại mà đọc tụng, đọc một trăm biến, hai trăm biến chẳng coi là nhiều.

Chúng ta bắt buộc phải biết một sự thật, chúng ta nghe kinh Phật, vì sao lại làm không được?. Làm tức là “hành”, quý vị không thể thực hành, quý vị làm không được, nói lời thành thật thì chính là do quý vị lý giải chưa đủ thấu triệt. Phía trước chúng ta vừa mới niệm qua câu “*tín tâm bất nghịch*” (niềm tin chẳng trái), nếu như thực sự thấu hiểu triệt để, quý vị sẽ cảm nhận được rằng mình không làm như vậy thì không được. Do đó, “*tín tâm bất nghịch*” được kiến lập trên nền tảng của sự viên giải (thấu hiểu viên mãn). Chúng ta thường nói “đại khai viên giải”, họ thật sự hiểu được, thật sự tường minh, phát tâm thật sự đi làm, thì thật sự được lợi ích. Quý vị nếu hỏi được lợi ích gì?. Lợi ích này chính là điều mà mọi người ngày ngày đều mong cầu, ngày ngày đều thiết tha hy vọng nhưng lại cầu chẳng được, lợi ích này chính là: tiêu nghiệp chướng, diệt tội nghiệp, sinh trí huệ, sinh phước đức. Chẳng những sinh trí huệ, mà còn sinh phước đức. Đủ thấy điều này rất thiết thực, Phật không lừa người, quý vị quyết định có thể làm được, vấn đề là ở chỗ quý vị có chịu làm hay không mà thôi.

“*Phát thủ tâm thời*” (Khi phát tâm này), phát cái tâm này chính là “*tín tâm bất nghịch*”, nhất định phải làm như vậy. “*Tiên thị hà đảm Như Lai Vô thượng Bồ-đề*” (Chính là gánh vác đạo Vô thượng Bồ-đề của Như Lai), cái tâm này vừa phát ra, Như Lai đều biết đều thấy, Phật liền làm chứng cho quý vị, liền thọ ký cho quý vị. “*Dĩ kinh trung sở thuyết, nãi thành Phật chi tâm yếu*” (Vì những điều được nói trong Kinh, chính là tâm yếu để thành Phật). Chữ “*Tâm*” này giống như nói về phần cốt lõi, chữ “*Yếu*” là tinh yếu, là điều khẩn yếu (quan trọng) nhất. Toàn bộ Phật Pháp, Thế Tôn thuyết pháp bốn mươi chín năm, bộ kinh nào là cốt lõi? Bộ kinh nào là quan trọng nhất? Đó chính là “*Kim Cang Bát Nhã*”, điều này chúng ta nhất định phải biết.

Phát tâm y chiếu theo kinh mà thực hành, chúng ta phải y theo đạo lý, nguyên tắc và phương pháp của Kinh Kim Cang mà làm. Hình tướng biểu hiện ra là gì? Hình tướng đó chính là Kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm, cũng chính là Tịnh Độ Tam Kinh, đó là hình tướng biểu hiện ra; còn nguyên lý, nguyên tắc thì nằm trong bộ Kinh này. Cho nên nếu quý vị liễu giải được Kim Cang Bát Nhã, khi quý vị đi xem Hoa Nghiêm, xem Kinh Vô Lượng Thọ, xem Kinh A Di Đà, thì đó thực sự là ý vị Bát Nhã trùng trùng, vô cùng có ý vị. Nếu đối với Bát Nhã mà không có nền tảng, không có sự thể hội, thì Kinh Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm sẽ đọc tụng không vô. Đặc biệt là đoạn kinh văn mười một quyển rưỡi đầu tiên ở lúc khởi đầu, từ quyển thứ nhất cho đến

nửa đầu của quyển thứ mười hai rất khó mà đọc vô được (*), sẽ không biết trong kinh nói về những gì.

Đoạn kinh văn đó là miêu tả y báo và chánh báo trang nghiêm nơi thế giới Hoa Tạng của Tỳ Lô Giá Na Phật. Chữ Bồ Tát, Thiên nhân, Chủ dạ thần đặc biệt nhiều, những lời nói ra dường như có rất nhiều câu trùng lặp, tụng đến đó sẽ cảm thấy khô khan vô vị, giảng giải lại càng khó khăn hơn. Nhưng nếu quý vị thấu hiểu được Kim Cang Bát Nhã, thì liền cảm nhận được đạo vị ở trong đó, sẽ vô cùng thích thú. Lúc đó mới biết được mỗi vị nói lời đầu nghe giống nhau, nhưng ý nghĩa lại không hề giống nhau, khi ấy mới thể hội được cái đạo vị đó. Cho nên bộ Kinh này đích thực là tâm yếu để thành Phật.

Cầu chúc bạn luôn tinh tấn trên con đường học Phật, ngày ngày thâm nhập kinh tạng, trí tuệ như hải. Nếu bạn cần dịch thêm bất kỳ đoạn pháp ngữ nào, xin cứ cho Gemini biết nhé.

Chú thích:

(*): 11,5 quyển kinh ở đây bao gồm 11 quyển trọn vẹn (từ quyển 1 đến hết quyển 11) và cộng thêm 0,5 quyển (nửa phần đầu của quyển thứ 12).